

Lovforslaget indeholder især følgende principper: 1. Der skabes mulighed for at gå ud og ind af efterlønsordningen. 2. De restriktive grænser for, hvor meget man må arbejde (200 timer om året) ophæves og erstattes af økonomiske muligheder for en nedtrapning af arbejdets omfang, idet den samlede indtægt ikke må overstige gennemsnittet for faglærte arbejdere i håndværk og industri. Efterlønsydelsen nedtrappes, når indtægten overstiger dette beløb. 3. De egentlige ansvarlige for udstødningen af arbejdsmarkedet og nedslidningen af arbejderne – arbejdsgiverne – pålægges betalingen af efterlønsordningen.

Fra borgerlig side har der været gjort forsøg på gennem hetz-præget propaganda at forvrænge tingenes egentlige tilstand og skabe et billede af, at det er som at komme i paradiset at komme på efterløn. Virkelighedens verden siger noget andet. Realiteten er, at det ikke er mange, der ønsker en så brat nedtrapning af arbejdet. Det kan medføre psykiske problemer i forbindelse med dårlige betingelser for at fornemme sin egen rolle i tilværelsen. Arbejdet kan selvfølgelig have været så dårligt, at disse behov trænges i baggrunden, eller at de psykiske problemer allerede er til stede.

Grunden til den manglende tilbagetrækning trods de hårde betingelser på arbejdsmarkedet har vist sig at være økonomisk. Dette lovforslag skal ændre på dette.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Venstresocialisterne har gentagne gange fremhævet, at arbejdsløsheds-kasser historisk set er snævert forbundet med fagbevægelsen. Derfor bør kun lønarbejdere kunne være medlemmer af kasserne. I konsekvens af denne holdning foreslås det, at de selvstændige tages ud af efterlønsordningen, der i øvrigt i sin udformning på mange måder indeholder en favorisering af de selvstændige erhvervsdrivende. Der henvises endvidere til de generelle bemærkninger.

Til nr. 2

Medlemmerne bør kunne gå frit ud og ind af

efterlønsordningen, da forslagsstillerne ikke ønsker en tvungen og brat nedtrapning af arbejdet. De øvrige forslag mindsker i øvrigt betydningen af dette forslag.

Til nr. 3

Forslaget er en konsekvens af, at forslagsstillerne ikke mener, at nedtrapningen af arbejdet skal ske gennem stærkt restriktive regler om, hvilken mængde arbejde man må have, men derimod ved at skabe økonomiske forudsætninger for, at den enkelte lønarbejder kan nedtrappe efter behov og ønske.

Til nr. 4

Forslaget skal ses i forlængelse af bemærkningerne til nr. 3. En nedtrapning af efterlønnen hen gennem perioden vil modvirke en nedtrapning af lønarbejdet på grund af de økonomiske begrænsninger.

Til nr. 5

Der henvises til bemærkningerne til nr. 3 og 4

Til nr. 6

Hensigten med forslaget er at erstatte de tidligere restriktive regler om, hvor meget arbejde efterlønsmodtagere må have med et økonomisk incitament til en gradvis nedtrapning af arbejdsindsatsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 7

Forslaget tilsigter at nedsætte medlemmernes bidrag til den størrelse, det havde før efterlønnens gennemførelse, og overføre udgifterne til arbejdsgiverne.

Til nr. 8

Forslaget betyder, at udgifterne til efterlønnen pålægges dem, der har skabt behovet: Arbejdsgiverne.